

Praksisorientering - Asylpraksis Afghanistan

Innhold

[Praksisforeleggelse etter utlendingsloven - utlendingsloven § 28 femte ledd - henvisning av barnefamilier til internflukt i Afghanistan](#)..... **Feil! Bokmerke er ikke definert.**

1. Innledning	Feil! Bokmerke er ikke definert.
2. Landinformasjon	Feil! Bokmerke er ikke definert.
3. UNHCRs anbefalinger	Feil! Bokmerke er ikke definert.
4. Praksis i andre land	Feil! Bokmerke er ikke definert.
5. rettslige utgangspunkt	Feil! Bokmerke er ikke definert.
6. Praksis i UNE	Feil! Bokmerke er ikke definert.
7. Gjeldende praksis i UDI	Feil! Bokmerke er ikke definert.
8. Vår orientering om ny praksis	Feil! Bokmerke er ikke definert.
9. kort beskrivelse av praksisendringen ...	Feil! Bokmerke er ikke definert.
10. Behandling av saker	Feil! Bokmerke er ikke definert.
11. Om søkergruppen	Feil! Bokmerke er ikke definert.
12. Vurdering av administrative og økonomiske konsekvenser	Feil! Bokmerke er ikke definert.
13. Tilbakemelding fra departementet	Feil! Bokmerke er ikke definert.

1. INNLEDNING

Utlendingsdirektoratet viser til vårt brev av 1.7.2014, og telefonsamtale 4.7.2014 mellom Fjelberg og Bærvahr der vi ba departementet se bort fra fra brevet av 1.7.14. Bakgrunnen var at praksisendringen i dette tilfellet ikke skulle vært forelagt departementet for godkjenning, men ihht GI-23/2010 skulle vært sendt som en orientering. Orienteringen følger i dette brevet.

Utlendingsdirektoratet (UDI) viser til Justis- og beredskapsdepartementets (JD) rundskriv GI-22/2010 og GI-23/2010 og orienterer med dette om ny praksis for behandling av bruk av internflukt overfor barnefamilier fra Afghanistan. Praksisendringen sendes som en orientering i henhold til henhold til GI-23/2010 pkt. 4.

Etter gjeldende praksis kan barnefamilier med mannlig forsørger, henvises til internflukt i Afghanistan. UDI gjør konkrete vurderinger i alle saker, men i de fleste tilfellene har vi vurdert at internflukt ikke er urimelig. Det gjelder også i de tilfeller der familien ikke har et kjent nettverk i internfluktområdet.

UDI mener at det er grunn til å endre gjeldende praksis. Vi viser til at den humanitære situasjonen for internflyktninger i Afghanistan har blitt forverret og det rapporteres om at kvinner og barn er særlig utsatt. Videre har UNHCR endret sine anbefalinger og fraråder nå at barnefamilier henvises til internflukt i Afghanistan med mindre familien har et nettverk som er villig og i stand til å gi genuin støtte. UDI har også sett hen til at flere sammenlignbare land synes å være tilbakeholdne med å henvise barnefamilier til internflukt i Afghanistan.

UDI legger til grunn at det er vanskelig å etablere seg på et ukjent sted i Afghanistan, og at denne situasjonen er forverret. Dette vil særlig gjelde de som ikke har familie eller annet nettverk i det aktuelle området og som heller ikke har særskilte ressurser i form av utdanning, arbeidserfaring og kapital. UDIs vurdering er at retur av barn til en slik situasjon vil være humanitært utilrådelig. UDI foreslår derfor at i saker som gjelder familier med mindreårige barn, skal internflukt som utgangspunkt bare vurderes som rimelig der det er opplysninger om at familien har tilstrekkelig tilknytning og/eller ressurser til å klare seg.

Der det er opplysninger om at familien har tilstrekkelig tilknytning og/eller ressurser til å klare seg i internfluktområdet, kan det være rimelig å henvise familien til internflukt. UDI skal imidlertid alltid foreta en konkret vurdering av barnas situasjon i internfluktområdet der barnets beste skal være et grunnleggende hensyn.

En vurdering av barnets beste innebærer at UDI skal vurdere barnets mulighet for ivaretagelse og utvikling. Videre skal UDI vurdere foreldrenes evne til å gi barnet forsvarlig omsorg i lys av informasjon om foreldrenes helse, sårbarhet og barnets behov. Andre relevante momenter er foreldrenes samlede forsørgerbyrde herunder antall barn, barnas alder og kjønn, samt barnets fysiske og psykiske helse.

2. LANDINFORMASJON

Landinfo publiserte et oppdatert temanotat om humanitære forhold i Afghanistan 04.06.2014. UDI redegjør under for den mest relevante informasjonen i notatet.

Selv om utviklingen på flere felt har vært positiv, lever mange afghanere under svært vanskelige humanitære forhold. 36 % av befolkningen lever under fattigdomsgrensen og en tredjedel får tidvis ikke dekket sine grunnleggende ernæringsbehov. Samtidig skaper en sterk befolkningsvekst stor konkurranse om få ressurser.

Afghanistan har i de senere årene opplevd en stor tilvekst til de store byene. Både rurale arbeidsmigranter, internflyktninger og returnerte fra Iran og Pakistan, samt fra andre land, søker seg til de noe bedre forholdene i byene. Den store økningen i Kabuls befolkning har blant annet ført til et sterkt press på arbeidsmarkedet. Arbeidsmarkedet er stort sett uregulert, ustabilt, dårlig betalt og preget av kortvarig arbeid, og det er høy konkurranse om de få jobbene som finnes. Tradisjonelle nettverk har vist seg å være svært viktig for å skaffe seg arbeid. Manglende kvalifikasjoner og lav utdanning gjør det spesielt vanskelig for kvinner å få seg arbeid i ett allerede svært presset arbeidsmarked.

Den store pågangen til Kabul har også gitt utslag i folks boforhold. «The Afghanistan Independent Human Rights Commission» (AIHRC) har uttalt at familier med en middelinntekt ikke ville være i stand til å skaffe seg tilfredsstillende boforhold i Kabul. Mangel på boliger og høye kostnader fører til at mange bosetter seg i uregulerte områder som mangler grunnleggende infrastruktur som vann og kloakk. I tillegg finnes det såkalte «informal settlements» av mer midlertidig karakter hvor standarden er svært dårlig, med få tilgjengelige helsetjenester og nær ingen infrastruktur. UNHCR karakteriserer situasjonen i disse områdene som prekær.

Antall internt fordrevne har økt de siste årene. Tall fra UNHCR viser at majoriteten av internt fordrevne bosatte seg hos slektninger, men de siste 22 % bosatte seg i «informal settlements». Fordrevnes sårbarhet er langt mer omfattende enn resten av befolkningen, og resultatet av en studie gjennomført av Verdensbanken og UNHCR om internt fordrevne viste at de hadde mye dårligere leveforhold enn fattige by-beboere. Et stort omfang av internt fordrevne i Afghanistan mangler arbeid, tilstrekkelig med mat og vann, samt at boforholdene deres er svært dårlige.

Spesielt kvinner og barn i de uformelle bosettingene er svært utsatt. Det ble registrert over 100 dødsfall i bosettingene i løpet av vintrene 2012-2014 hvorav de fleste var barn. Som følge av den svært krevende økonomiske situasjonen velger mange familier å sende sine barn ut for å arbeide istedenfor å gå på skole, og på denne måten å bidra økonomisk for å sikre familiens livsgrunnlag. UDI har også merket seg kilder¹ om at internt fordrevne jenter kan være sårbare for familiens behov for en brudepris, og at undersøkelser viser at disse jentene er særlig utsatt for tidlige ekteskap som kan bli inngått ved tvang.

Det er usikkert hvordan utviklingen Afghanistan vil bli i tiden fremover. Flere spår en betydelig økonomisk nedgang etter at de utenlandske styrkene trekker seg ut, og at dette mest trolig vil få store konsekvenser for arbeidsmarkedet i urbane strøk, hvor mange jobber har vært tilknyttet internasjonale styrker.

---

¹ «Challenges of IDP protection. Research study on the protection of internally displaced persons in Afghanistan», november 2012. Forskningsrapporten er skrevet av Samuel Hall Consulting på oppdrag av Flyktinghjelpen.

3. UNHCRS ANBEFALINGER

UNHCR ga oppdaterte retningslinjer for vurdering av internasjonalt beskyttelsesbehov for asylsøkere fra Afghanistan 06.08.2013: «[UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan](#)».

UNHCR uttaler at ved vurderingen av om internflukt i Afghanistan er rimelig er det særlig viktig å være oppmerksom på tilgangen til tradisjonelle støttemekanismer gitt av søkerens storfamilie eller etniske gruppe, tilgang til bolig, grunnleggende tjenester (sanitære forhold, helse, utdanning), livsgrunnlag, samt omfanget av internt fordrevne i det aktuelle området.

UNHCR presiserer at det må sees hen til om det aktuelle nettverket vil være villige og i stand til å gi genuin støtte, sett hen til den humanitære situasjonen og de økonomiske begrensningene som berører store deler av befolkningen. Tilstedeværelsen av andre fra samme etniske gruppe kan ikke alene underbygge at en søker vil motta tilstrekkelig støtte. Der det er snakk om et urbant internfluktområdet hvor en søker ikke har tilgang til bolig eller livsgrunnlag, og ikke kan forvente å motta tilstrekkelig støtte fra et nettverk, uttaler UNHCR at det er sannsynlig at vedkommende vil komme i en situasjon som er sammenlignbar med andre internt fordrevne som lever i de store byene. Disse internt fordrevne er blant de mest sårbare i Afghanistan, og er særlig rammet av arbeidsløshet, manglende tilgang til bolig, vann og sanitær anlegg, samt matmangel.

UNHCR gir på denne bakgrunn følgende anbefaling (vår utheving):

*«Against this background, UNHCR considers an IFA/IRA as reasonable only where the individual can expect to benefit from meaningful support of his or her own (extended) family, community or tribe in the area of prospective relocation. **The only exception to this requirement of external support are single able-bodied men and married couples of working age without identified specific vulnerabilities as described above, who may in certain circumstances be able to subsist without family and community support in urban and semi-urban areas that have the necessary infrastructure and livelihood opportunities to meet the basic necessities of life and that are under effective Government control.**»*

Dette er en endring av anbefalingene fra 2010, da UNHCR åpnet for at det kunne være rimelig å henvise kjernefamilier til internflukt selv om de manglet støtte fra et nettverk: «*single males and nuclear family units may, in certain circumstances, subsist without family and community support*».

UNHCR har senere bekreftet ved flere anledninger² at dette var en villet omlegging av ordlyden, og at de mener at internflukt bare vil være rimelig for barnefamilier dersom familien kan forvente å motta tilstrekkelig støtte («meaningful support») fra familie, slekt, samfunn eller etnisk gruppe.

---

² Blant annet i e-post til Landinfo datert 06.11.2013 og ved UNHCRs foredrag for UDI og UNE den 27.03.2014.

4. PRAKSIS I ANDRE LAND

I 2013 mottok Europa totalt 26 290 asylsøkere fra Afghanistan.³ 18.3 % av søkerne var mellom 0-13 år. Under 25 % var kvinner. 53 % av søkerne ble innvilget oppholdstillatelse i første instans (20 % flyktningsstatus, 22 % subsidiær beskyttelse, 11 % opphold på humanitært grunnlag).

De fleste søkte asyl i Tyskland (8240), Sverige (3025), Ungarn (2330), Italia (2175), Belgia (1675), Nederland (1380) og Hellas (1225). Norge, Danmark og Finland mottok henholdsvis 725, 410 og 200 asylsøkere fra Afghanistan.

UDI har innhentet opplysninger om andre lands internfluktpraksis i saker som gjelder afghanske barnefamilier.⁴ Vi mottok svar fra blant annet Tyskland, Sverige, Nederland, Storbritannia, Sveits og Danmark.

Se vedlagt oversikt over landenes svar (unntatt offentlighet, jf. offentleglova § 20 første ledd bokstav b).

Svarene vi har mottatt gir ikke et entydig bilde av praksis i andre land. Svarene gir imidlertid inntrykk av at flere land er mer tilbakeholdne med å henvise barnefamilier til internflukt i Afghanistan enn det som har vært praksis i UDI.

5. RETTSLIGE UTGANGSPUNKT

Internflukt

Retten til anerkjennelse som flyktningsgjelder ikke dersom utlendingen kan få effektiv beskyttelse i andre deler av hjemlandet enn det området søkeren har flyktet fra, og det ikke er urimelig å henvise søkeren til å søke beskyttelse i disse delene av hjemlandet, jf. utlendingsloven § 28 femte ledd.

Rimelighetsvurderingen

Det følger av utlendingsforskriften § 7-1 første ledd at terskelen ved rimelighetsvurderingen ikke skal være lavere enn den som følger av utlendingsloven § 38. Det avgjørende er hvorvidt retur til området er humanitært utilrådelig, i tråd med praksis for tillatelser på grunnlag av "sterke menneskelige hensyn", jf. lovens § 38. Individuelle forhold med betydning for retursituasjonen skal ha samme vekt som når vi vurderer "sterke menneskelige hensyn" etter lovens § 38, jf. IM 2010-054.

Det følger videre av utlendingsforskriften § 7-1 andre ledd at manglende tilknytning til det aktuelle området ikke alene er tilstrekkelig til at vilkåret «sterke menneskelige hensyn» er oppfylt.

---

³ Kilde: Eurostat

⁴ Forespørselen fra UDI ble sendt gjennom eurasil-nettverket 09.04.2014.

Manglende tilknytning kan imidlertid være et relevant hensyn. Ofte kan internflyktnings mulighet til å klare seg i området være påvirket av hvilken familiemessig eller annen tilknytning de har der, jf. IM 2010-054. Det følger av departementets rundskriv A-63/09 at det må vurderes konkret i hver enkelt sak om tidligere tilknytning til et område er avgjørende for utlendingens mulighet til å klare seg.

Hensynet til barnets beste

Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn i saker som gjelder barn, se utlendingsloven § 38 tredje ledd og Barnekonvensjonen artikkel 3. Barn kan gis oppholdstillatelse etter utlendingsloven § 38 selv om situasjonen ikke har et slikt alvor at det ville blitt innvilget oppholdstillatelse til en voksen, jf. utlendingsloven § 38 tredje ledd.

I forarbeidene til utlendingsloven § 38 uttalte departementet at retur av barnefamilier til områder som er preget av krigsødeleggelser eller en vanskelig humanitær retursituasjon kan være humanitært utilrådelig, se Ot.prp. nr 75 (2006-2007):

«7.6.3.3. [...] mange [asylsøkere] kommer fra områder hvor det er en vanskelig humanitær retursituasjon. Ved vurderingen av om det bør gis oppholdstillatelse i Norge i slike saker vil det [...] ofte være grunn til en forskjellig vurdering alt etter som saken gjelder voksne eller enslige mindreårige og barnefamilier. [...] Barn er generelt mer sårbare enn voksne og etter konkret vurdering kan det være grunn til å innvilge oppholdstillatelse selv om det ikke foreligger et beskyttelsesbehov eller humanitære forhold som ville gitt oppholdstillatelse for voksne.»

«7.6.4 [...] Forhold som er knyttet til økonomisk nød, boligmangel, mangel på infrastruktur mv., kan som klar hovedregel ikke i seg selv danne grunnlag for opphold. [...] I noen tilfeller må imidlertid personer som tilhører enkelte grupper anses som særlig sårbare, for eksempel kan dette forekomme ved retur til områder som er sterkt preget av krigsødeleggelser. For eksempel kan situasjonen for barnefamilier, eldre og syke være så vanskelig at retur anses humanitært utilrådelig. Det vil da kunne bli innvilget opphold beroende på konkrete vurderinger i den enkelte sak, bl.a. kan det ha betydning hvorvidt det foreligger et familiært eller sosialt nettverk, eventuelt offentlige støtteordninger, som kan være til hjelp ved reetablering i hjemlandet.»

6. PRAKSIS I UNE

UDI og UNE har tidligere hatt en tilnærmet lik praksis for behandling av saker som gjelder barnefamilier fra Afghanistan. Enkelte saker har blitt omgjort av UNE, men det synes i første rekke å være saker der det foreligger nye opplysninger i klageomgangen.

I et møte mellom UDI og UNE 06.05.2014, orienterte UNE om at spørsmålet om internflukt for barnefamilier uten nettverk ikke har kommet på spissen etter den nye anbefalingen fra UNHCR i august 2013, og at

slike saker vil behandles i nemndmøte. UDI har så langt mottatt ett vedtak⁶ som gjaldt en barnefamilie fra Afghanistan, der nemndmøtet var begrenset til å behandle spørsmålet om rimeligheten av internflukt. Nemnda kom enstemmig til at internflukt var urimelig, med følgende begrunnelse:

«Nemnda har etter en konkret vurdering kommet til at UNHCRs retningslinjer bør legges til grunn for vurderingen av hvorvidt det er rimelig å henvise klagerne til internflukt til Kabul eller andre internfluktalternativer. Nemnda har lagt vekt på hensynet til barnas beste, som også må anses å inngå som en grunnleggende forutsetning for UNHCRs anbefalinger vedrørende barnefamilier. Vurderingen er i tråd med UNEs stornemndvedtak fra 2007, hvor man også fulgte UNHCRs anbefalinger i spørsmålet om relokalisering av afghanere uten tilknytning til stabile områder, jf ovenfor.

Nemnda er kjent med at UNHCRs nyeste anbefalinger vedrørende internflukt har møtt kritikk for å ha manglende kildegrunnlag, idet det ikke finnes empiri for at returnerte barnefamilier havner i livssituasjoner som medfører så dårlige humanitære forhold som i IDP-leirene. Nemnda anser at kritikken verken er tilstrekkelig tungtveiende eller dokumentert til å fravike UNHCRs retningslinjer. Det vises til at anbefalingene ikke er spesielt knyttet opp mot forholdene i IDP-leirene. Videre er retningslinjene ikke knyttet spesielt til forholdene i Kabul, men generelt til rimeligheten av å henvise barnefamilier til internflukt på steder hvor de ikke har et støttende nettverk.

Nemnda har likevel særskilt vurdert situasjonen i Kabul med tanke på hvilken humanitær situasjon det vil være påregnelig at klagerne ville måtte leve under ved retur. Nemndas vurdering er basert på tilgjengelig landinformasjon, herunder Landinfos temanotat av 04.06.2014, samt representanten for Landinfo som forklarte seg i nemndmøtet. Nemnda viser særlig til at det er knyttet betydelig usikkerhet til hele den afghanske økonomien som følge av at den internasjonale tilstedeværelsen trekker seg ut. En forventet nedgang i økonomien vil mest sannsynlig gjøre det enda vanskeligere for en familie uten tilknytning eller nettverk å skaffe seg en noenlunde sikker inntekt og derved grunnlag for en akseptabel forsørgelse av familien.»

UDI har merket seg vurderingene i vedtaket, men anser det som et enkeltvedtak. Vi forstår det slik at UNE per i dag ikke har etablert praksis som gjelder rimeligheten av å henvise barnefamilier til internflukt i Afghanistan.

7. GJELDENE PRAKSIS I UDI

Etter gjeldende praksis får de fleste afghanske barnefamilier avslag på søknaden, dersom familien har en mannlig forsørger. Selv om familien er vernet mot retur til hjemstedet, har UDI vurdert at internflukt ikke er urimelig. Så lenge barnas far er arbeidsfør og ikke har alvorlige helseproblemer, har UDI lagt til grunn at han vil kunne ta vare på seg selv og familien i internfluktområdet. UDI har også lagt vekt på at familien har

---

⁶ Vedtaksdato 25.06.2014

klart å finansiere og planlegge reisen til Norge, samt at de vil motta retur støtte. Kun i svært få tilfeller har internflukt vært vurdert som urimelig, og da hovedsakelig ved alvorlige helseproblemer.

Der barnefamilien ikke har mannlig forsørger, mener UDI at internflukt normalt ikke er trygt eller rimelig. I slike saker innvilges mor og barn beskyttelse, jf. utlendingsloven § 28. I de siste årene har andelen enslige kvinner med barn som søker beskyttelse økt, mens færre barnefamilier med mannlig forsørger har søkt asyl. Denne endringen i søkergruppen har ført til at en økende andel medfølgende barn fra Afghanistan har fått innvilget beskyttelse i perioden fra 2010 til 2014 (se punkt 11).

I mange tilfeller har imidlertid ektefellen kommet til rette etter at kvinnen og barna har fått innvilget beskyttelse. UDI vurderer i slike tilfeller om det er grunnlag for å tilbakekalle tillatelsen, jf. utlendingsloven §§ 37 og 63.

8. VÅR ORIENTERING OM NY PRAKSIS

Etter gjennomgang av praksis i lys av relevante kilder har UDI kommet til at det er urimelig å henvise barn til internflukt i Afghanistan dersom familien ikke har nettverk i det aktuelle området og heller ikke har særskilte ressurser til å klare seg.

Vi viser til informasjon om den vanskelige humanitære situasjonen for internt fordrevne og til at internt fordrevne barn er særlig utsatt. I tillegg til mangel på mat, forsvarlige boforhold, rent vann, sanitærforhold osv, kan barn være tvunget til å arbeide for å livnære familien, og jentebarn kan bli giftet bort for å skaffe inntekt. Dette er forhold som når opp til terskelen for «sterke menneskelige hensyn», jf. utlendingsforskriften § 7-1, jf. utlendingsloven § 38.

Hvorvidt familier som returnerer fra Norge, vil komme i en like vanskelig situasjon som barn i IDP-leire, er imidlertid usikkert. Men i en alvorlig humanitær situasjon tilsier hensynet til barnets beste at tillatelse bør gis, selv om det er usikkert i hvilken grad barnet rammes, jf. utlendingsloven § 38 tredje ledd og Barnekonvensjonen artikkel 3.

I saker som gjelder familier med mindreårige barn, skal heretter internflukt som utgangspunkt bare vurderes som rimelig der det er konkrete opplysninger om at familien har tilstrekkelig tilknytning og/eller ressurser til å etablere seg og dekke barnas grunnleggende behov.

UNHCR anbefaler at internflukt bare skal være rimelig dersom familien har et nettverk som kan og vil støtte dem. UDI mener imidlertid at enkelte søkere har særskilte ressurser som vil gjøre dem i stand til å etablere seg på et nytt sted, selv om de mangler nettverk på stedet. Vi viser til at landinformasjonen viser at ikke bare sosialt nettverk, men også tilgang til kapital til å investere i eget arbeid og ferdigheter som gir arbeidsmuligheter, er vesentlige faktorer for en vellykket reintergrering i Afghanistan. UDI legger derfor til grunn at både tilgangen til nettverk og til

---

andre relevante ressurser vil være av stor betydning for søkeres mulighet til å klare seg ved retur.

Ved vurderingen av om familier er ressurssterke nok til å klare seg, mener UDI at det kan legges noe vekt på at barnefamilier mottar returstøtte. Vi viser til at støtteordningene for returnerte afghanere er spesielt gode. Ved assisterte returer mottar barnefamilier relativt store kontantbeløp i tillegg til re-integreringsstøtte og bostøtte. Totalt kan en familie på 6 med barn under 18 år få 100 000 NOK i kontantstøtte og 180 000 NOK i re-integreringsstøtte og bostøtte. Også tvangsreturnerte familier mottar noe støtte, men dette dreier seg om lavere beløp. Returstøtten vil ikke alene være tilstrekkelig for at barnefamilier skal kunne etablere seg, men slik økonomisk støtte kan være et viktig bidrag og kan sette barnefamilier i en situasjon der de har en basis for videre å kunne etablere seg.

Selv om en familie har tilstrekkelig nettverk og / eller ressurser til å klare seg, skal UDI alltid foreta en konkret og individuell vurdering av om internflukt er urimelig. Blant annet skal det gjøres en konkret vurdering av barnas situasjon i internfluktområdet der barnets beste skal være et grunnleggende hensyn, jf. utlendingsloven § 38 tredje ledd.

En vurdering av barnets beste innebærer at UDI skal vurdere barnets mulighet for ivaretagelse og utvikling. Videre skal UDI vurdere foreldrenes evne til å gi barnet forsvarlig omsorg i lys av informasjon om foreldrenes helse, sårbarhet og barnets behov. Andre relevante momenter er foreldrenes samlede forsørgerbyrde herunder antall barn, barnas alder og kjønn, samt barnets fysiske og psykiske helse.

9. KORT BESKRIVELSE AV PRAKSISENDRINGEN

Som et utgangspunkt vil det bare være rimelig å henvise barnefamilier til internflukt i Afghanistan dersom familien har tilstrekkelig nettverk og/eller tilstrekkelige ressurser til å etablere seg i internfluktområdet og dekke familiens grunnleggende behov.

Der det er opplysninger om at familien har tilstrekkelig tilknytning og/eller ressurser til å klare seg i internfluktområdet, kan det være rimelig å henvise familien til internflukt. UDI skal imidlertid alltid foreta en konkret vurdering av barnas retursituasjon, der barnets beste skal være et grunnleggende hensyn.

10. BEHANDLING AV SAKER

Det er for tiden få barnefamilier fra Afghanistan som søker asyl i Norge. Dersom UDI får saker til behandling som kan være berørt av forslaget om praksisendring vil UDI avvente behandling til vi mottar svar fra departementet.

---

11. OM SØKERGRUPPEN

Mens det var et stort antall barnefamilier fra Afghanistan som søkte asyl i Norge i 2009 (totalt 517 medfølgende barn), har antallet medfølgende barn blitt mer enn halvert i perioden fra 2010 til 2013 (henholdsvis 191, 192, 186, 156). Vi antar at de reduserte ankomstene har sammenheng med praksisendringen i 2009⁷ som medførte at de fleste barnefamilier med mannlig forsørger fikk avslag på asylsøknaden.

Parallelt med nedgangen i antall medfølgende barn har en økende andel av barna ankommet i følge med en enslig mor. Denne tendensen har medført at en økende andel av de medfølgende barna har fått innvilget beskyttelse. UDI har imidlertid flere tilbakekallssaker under behandling, som følge av at ektefellene i ettertid har kommet til rette.

Asylvedtak medfølgende barn fra Afghanistan, januar-april 2014:

Vedtak	Totalt
Konvensjonsflyktning	17
Annen flyktningstatus	1
Avslag	15
Dublin II-forordningen	8
Henlagt	1
Totalsum	42

Asylvedtak medfølgende barn fra Afghanistan 2013:

Vedtak	Totalt
Konvensjonsflyktning	75
Annen flyktningstatus	11
Humanitære grunner	4
Avslag	47
Dublin II-forordningen	19
Henlagt	8
Trygt tredjeland	1
Totalsum	165

Asylvedtak medfølgende barn fra Afghanistan 2012:

Vedtak	Totalt
Konvensjonsflyktning	94
Annen flyktningstatus	14
Humanitære grunner	8
Avslag	111
Dublin II-forordningen	11
Henlagt	1
Totalsum	239

Asylvedtak medfølgende barn fra Afghanistan 2011:

---

⁷ Praksisendringen fulgte av den nye bestemmelsen i utlendingsforskriften § 21 d (videreført i gjeldende bestemmelse § 7-1).

VEDTAK	Totalt
Konvensjonsflyktning	73
Annen flyktningstatus	10
Humanitære grunner	10
Avslag	156
Dublin II-forordningen	19
Trukket	2
Henlagt	8
Totalsum	278

Asylvedtak medfølgende barn fra Afghanistan 2010:

Vedtak	Totalt
Konvensjonsflyktning	110
Annen flyktningstatus	29
Humanitære grunner	9
Avslag	208
Dublin II-forordningen	58
Henlagt	6
Totalsum	420

UDIs vilkårsregistrering viser for øvrig at en stor andel av de medfølgende barna som fikk avslag i 2010, fikk avslag etter en internflukt vurdering. I perioden frem til 2014 har en økende andel medfølgende barn fått avslag etter en returvurdering til hjemstedet, fremfor etter internflukt vurdering.

12. VURDERING AV ADMINISTRATIVE OG ØKONOMISKE KONSEKVENSER

Det er vanskelig å si noe sikkert om hvilke konsekvenser en eventuell praksisendring vil få. I den grad praksisendringen fører til at flere barnefamilier innvilges beskyttelse, kan det medføre at flere afghanske barnefamilier velger å søke beskyttelse i Norge.

Selv om UDI antar at noen flere barnefamilier med mannlig forsørger vil få innvilget beskyttelse, er det imidlertid grunn til å tro at det ikke vil gjelde veldig mange saker. For det første er det grunn til å tro at en del barnefamilier har tilstrekkelige ressurser og/eller nettverk til å klare seg i et internfluktområde.

For det andre gjelder praksisendringen kun barnefamilier der internflukt er relevant vurderingstema. Vi bemerker i den forbindelse at UDI nylig har konkludert med at retur til flere områder i Afghanistan er forsvarlig, noe som betyr at internflukt vil bli relevant vurderingstema i færre saker enn tidligere.

En praksisendring kan også medføre at flere mannlige forsørgere vil velge å søke beskyttelse sammen med sin ektefelle. Vi viser til at det er grunn til å tro at flere afghanske kvinner som søker beskyttelse uten ektefelle, ikke er reelt enslige.

13. TILBAKEMELDING FRA DEPARTEMENTET

Dersom vi ikke mottar noen annen tilbakemelding fra departementet, så vil den nye praksisen bli iverksatt fra 8.8.2014.

Med hilsen

Frode Forfang
direktør

Hanne Jendal
avdelingsdirektør

Dokumentet er godkjent elektronisk i Utlendingsdirektoratet og har derfor ingen signatur. Brevet sendes kun elektronisk.

Kopi: Utlendingsnemnda
